

Svoboda je také ochota ke kompromisu

Prelát Opus Dei byl od 29. srpna do 1. září ve svatyni Torreciudad, kde se pomodlil před soškou Panny Marie a měl několik setkání s rodinami, lidmi různých profesí a s mladými lidmi z různých zemí. Více než tisícovka studentů mu vyprávěla o svých zkušenostech a touhách.

19.09.2019

Krátce po svém příjezdu pozdravil Pannu Marii a spolu s mnoha mladými lidmi se pomodlil před svatostánkem v kapli Panny Marie Guadalupské. Ještě večer měl první setkání s přáteli a spolupracovníky Torreciudad, které povzbudil, aby „děkovali Bohu za možnost pomáhat druhým“.

Spolupráce v Torreciudad

Mons. Fernando Ocáriz projevil vděčnost zaměstnancům svatyně, ředitelům patronátu a spolupracovníkům, že „přispíváte a spolupracujete na zdejší apoštolské práci, v podobném radostném a pracovním duchu, kterému jsem byl svědkem během mé nedávné cesty do Spojených států a Kanady“.

Otázka Jakuba, architekta, člena skupiny, jež stavěla tuto svatyni v letech 1970 až 1975, se také týkala rozmachu Torreciudad. Jakub vyprávěl, že v té době „viděl mnoho

Boží lásky, obtíží i lidské naděje“ a připomněl, že svatý Josemaría říkal, že Pán bude milosrdný k těm, kdo svou lásku vloží do bohoslužebných předmětů.

Prelát mu spolu se svatým Josemaríou připomněl, že „na všechno existuje jediná zbraň, a tou je modlitba,“ a povzbudil ho, aby „proměňoval práci v modlitbu a nabízel ji Bohu“, což se nijak nevyklučuje s nutností se při práci soustředit. „A na prvním místě ta nejdůležitější modlitba, eucharistie, neboť všechna síla pochází z Kristova kříže, který je při mši svátostně přítomen: zde nacházíme Vykoupení. Je krásné, pokud si při mši uvědomujeme, že se zde uskutečňuje vykoupení světa.“

Mons. Ocáriz řekl, že „účinky vykoupení se uskutečňují neustále, my sami, tak ubozí, nejdeme vpřed díky našemu úsilí, ale na základě

pomoci, kterou dostáváme od Ježíše Krista v eucharistii a v modlitbě. Zde se nachází vše.“

Tyto měsíce probíhá v Torreciudad akce na podporu ambiciózního plánu renovovat toto poutní místo. Právě na to poukázal Jaume, který spolupracuje s řídícím výborem nadace. Vyprávěl, že má to štěstí pracovat ve prospěch svatyně a že prosit o peníze naši Matku „je požehnání“, a „ačkoliv se ne vždy daří, vždy to stojí za to“. Prelát ho vybídl vzít v potaz to, že „prosit znamená prokazovat laskavost“, a dělat to kultivovaně jako s budoucím spolupracovníkem.

Na tom samém setkání mu několik otců, kteří zde trávili svou dovolenou, vyprávělo neformální příběhy. Například Justo, vědecký pracovník, který si zde užívá léta „pod pláštěm Panny Marie z Torreciudad“ se svými čtyřmi

generacemi. José María mu líčil, jak jeho vnučka přežila pád do bazénu a v nemocnici, kam byla převezena vrtulníkem, se zotavila i díky prosebným modlitbám mnoha rodin.

Modlitba za papeže Františka a církev

První den byl zakončen setkáním se skupinou kněží, kteří se účastnili konvivence ve vzdělávacím centru La Solana. Prelát se krátce zmínil o své cestě do Spojených států a Kanady, kde se setkal s rodinami a biskupy měst, která navštívil. Vyslechl si několik příběhů a povzbudil k „modlitbě za církev a papeže“, vždy radostně a s optimismem.

Otec Victor, kněz v Santiago de Compostela, mu vyprávěl, že právě slaví 59. výročí svého svěcení, a otec Issac mu zase řekl, že byl vysvěcen před několika měsíci a předal mu prosbu o modlitby od jeho přítele

Álvara, který vstupuje do semináře. Otec Onofre, 28 let, mu vyprávěl, že byl před dvěma měsíci vysvěcen a že přebírá jednu farnost. Nakonec prelát poklekl a přijal od každého kněze požehnání.

Setkání s mladými

Druhý den v pátek 30. a sobotu odpoledne 31. byly na programu dvě setkání vyhrazené studentům. Sešlo se více jak tisíc mladých lidí. Někteří dávali otázky týkající se apoštolské exhortace papeže Františka „Christus Vivit“.

Tento papežský dokument je vynikajícím průvodcem, a jak řekla Lucie, studentka odontologie ve Valladolid, „ráda bych si ho přečetla a promýšlela ho v modlitbě, protože si myslím, že mi může být velmi užitečným“. „Tak to tak udělej“, doporučil jí otec Fernando.

Prelát se ve svých komentářích neustále vracel k papeži Františkovi, k jeho osobě a úmyslům. Prosil o modlitby za papeže, abychom za něho obětovali svou práci. Vybízel také k tomu, abychom „šli proti proudu“ a boj za svatost chápali jako „dar“, ne jako položku na seznamu požadavků. „Ať každý vidí, v čem se pro něho konkretizuje Boží láska“, řekl. José Ignaciovi, který chtěl vědět, jak nemít strach z obtížných věcí, odpověděl „stojí to za to: velkorysost vůči Bohu nás dělá šťastnými“.

Mons. Ocáriz zdůraznil, že „Bůh povolává všechny“ a že „každý musí vědět, v jakých konkrétních obrysech se pro něho tato Boží láska uskutečňuje“, a to tak, že svobodně hledá světlo povolání a prosí o sílu k němu a „nezanedbává svobodu, která také znamená schopnost dělat kompromisy“. „Rozhodnutí je na tobě - řekl Miguelovi, studentovi z Madridu - ty se musíš rozhodnout,

protože On se nevnucuje. Pros o světlo a sílu, i když tu bude vždy nějaká nejistota, ptej se v modlitbě, pros o radu.“

Danna, Kolumbijka, vysokoškolačka studující psychologii ve Valencii, se také ptala na rozlišování povolání: „Jak mohu vědět, co ode mě Bůh chce?“ Apoštolská exhortace Christus Vivit - vysvětloval otec Fernando - mluví hodně o rozlišování. Všichni máme křesťanské povolání, ale Pán si nepřeje, abychom ho poznali hned a jasně, protože chce, aby naše volba byla co nejvíce svobodná. Pán počítá s tím, že naše rozlišování skončí rozhodnutím 'jít dále.“

Přátelství bez poučování

Elías, student střední školy v Alicante, se zeptal, jaký je smysl křesťanské formace, kterou dostává. Prelát připomněl, že „ve formaci jde o ztotožnění se s Kristem, nejde o sebezdokonalování“, a zdůraznil

důležitost předávání toho, co dostáváme: „Musíme hledat dobro druhých, zajímat se o ně.“

Daniele z Cagliari prosil o radu, jak se nebát, máme-li svědčit svým křesťanským životem. Otec ho povzbudil, aby byl opravdovým přítelem, bez poučování, a s velkou radostí předával své osobní zkušenosti z života s Bohem. Něco podobného řekl Domimu, 15letému studentovi z Budapešti, který se ho ptal, jak docílit toho, aby bylo v jeho zemi více klubů pro mladé, kde získávají křesťanskou formaci; kluby jako Torony, který on navštěvuje: „Záleží to na vás: abyste získali formaci a předávali ji; myslí na to, že to závisí na tom, zda ty i já jsme lepšími, jak říkal svatý Josemaría.“

Zájem o ty, kdo trpí, byl všudypřítomný. Zoya se narodila v Homsu (Sýrie) a vystudovala tam za války obor Pozemní stavby. Nyní

studuje magisterský obor v Barceloně a zeptala se, jak může dál pomáhat své zemi. Otec Fernando ji povzbudil, aby si nemyslela, že je od Sýrie daleko, protože svou modlitbou a prací může napřímo pomáhat ke zlepšení situace: „Všichni se modlíme za vaši zemi. Jako katolíci musíme mít univerzálního ducha; nedívejte se na zprávy z jiných zemí nebo měst jako na něco cizího. Někdy nemáme to srdce, abychom měli se všemi soucit, abychom trpěli s těmi, kdo trpí - Sýrie, Venezuela atd. - a také abychom se radovali z dobrých zpráv.“

Osobní kontakt a obrazovky

Álvaro, který žije v Barceloně, se ptal na správné používání internetu a sociálních sítí. Prelát ho vybídl, aby všechny jejich možnosti při práci i odpočinku využíval, ovšem „věnuj tomu jen úměrnou dobu, aby tě obrazovky neodvedly od tvých

přátel“. Zároveň ho důrazně žádal žít svatou čistotu v pozitivním smyslu a být přitom rozvážný a pevný, neboť „sexualita je správná, Bohem stvořená“.

Dodal, „nesmíme se divit, že jsme pokoušeni, neklesejme na mysli, když klopýtneme, vždy tu máme svátost smíření, abychom mohli pokračovat. Čistota není zapírání, je to radostné přitakání; a proto, jít dále.“

Některé otázky se točily okolo vnitřního života, jak se modlit, například Juanjo, učitel ve škole Retamar, zmiňující dokument „Christus Vivit“. Otec Fernando navrhl zastavit se u evangelia, stát se další osobou, „pohlédnout na kříž... naslouchat“.

Další student se ptal, jak zakoušet ticho, když všude kolem nás máme Spotify nebo Netflix. Mons. Ocáriz vyzdvihl potřebu „vnitřního ticha“, „ztišit se před svatostánkem,

pohlédnout na kříž a kontemplovat ho, pomyslet na to, že je zde kvůli mně“. Javierovi, z města El Puerto de Santa María, řekl, že „modlitba je vždy účinná a vydá plody, i když výsledek nevidíme. Pros o větší víru a vzpomeň si na Pannu Marii, která prožívala temné okamžiky, neporozumění, úzkost“.

Varhanní koncert v Torreciudad

Prelát se setkal s několika početnými rodinami, s jejichž dětmi sdílel jejich nadšení a odhodlání, s každým se osobně pozdravil a předal na památku fotografii, růženec a pár sladkostí. Dále se setkal s o. Yago, knězem pracujícím v Litvě, a s jeho matkou.

Účastnil se varhanního koncertu, který se koná ve svatyni v pátek každý srpnový týden. Sešel se také s různými skupinami profesionálních pracovníků, kteří zde trávili několik dní konvivence. Zvláštní pozornost

věnoval zde žijícím skupinám, které zajišťují správu tohoto místa; zmínil nadpřirozený charakter jejich práce. Rektor svatyně, o. Pedro Díez Antoñanzas a další kněží a pracovníci mu vyprávěli spoustu historek, týkajících se hostů, a ukázali mu stavební a jiné úpravy, která se od jeho poslední návštěvy před rokem realizovaly.

.....

pdf | dokument generován automaticky
z <https://opusdei.org/cs-cz/article/prelat-opus-dei-torre-ciudad-2019/> (23.03.2026)